

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:04 น. -

บทเรียนพระคัมภีร์

ความมั่นคงของความหลุดพ้น

(Eternal Security)

เขียนโดย...บรรพต เวชกามา

เมื่อกลับใจเชื่อในพระเจ้าแล้ว ผู้เชื่อในพระองค์จะได้รับการไถ่โทษบาป การชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นบาปขั้นที่ 1 (Justification) การชำระให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นบาปขั้นที่

2 (San

ctification

)
ซึ่งเป็นความหลุดพ้นโดยพระคุณเพราะความเชื่อที่พระเจ้าประทานให้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมีคำถามว่า ถ้าเราทำผิดทำบาป ความหลุดพ้นนี้จะหายไปไหม จะยั่งยืนยาวนานเท่าใด

พระคัมภีร์กล่าวว่า ใครก็ตามที่เกิดใหม่ ได้รับการไถ่โทษบาปได้รับการชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นบาปขั้นที่ 1 และได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นบาปขั้นที่ 2 แล้ว สิ่งที่ได้รับนั้นก็ยั่งยืนยาวนานตลอดไปเป็นนิรันดร์ ผู้เชื่อนั้นไม่มีวันที่จะหล่นหายไปจากสิ่งที่เขาได้รับนั้นเลย แม้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม เพราะสิ่งที่เขาได้รับนั้นขึ้นอยู่กับพระเจ้า ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการประพฤติหรือการกระทำของเขาเอง ดังที่พระเยซูได้คำประกันกับสาวกของพระองค์ว่า:

“สารพัดที่พระบิดาทรงประทานแก่เรา จะมาสู่เรา และผู้ที่มาหาเรา เราก็จะไม่ทิ้งเขาเลย เพราะว่าเราได้ลงมาจากสวรรค์ มิใช่เพื่อกระทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา และพระประสงค์ของพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา นั่นก็คือให้

เรารักษาสรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงมอบไว้กับเรา มิให้หายไปสักคนเดียว

แต่ให้เป็นขึ้นมาในวันที่สุด เพราะแน่แท้และเป็นพระประสงค์ของ

พระบิดาของเรา ที่จะให้ทุกคนที่เห็นพระบุตร และวางใจในพระบุตร

ได้มีชีวิตเข้าสู่นิพพาน

และเราจะให้ผู้นั้นเป็นขึ้นมาจากตายในวันสุดท้าย

” (

ยน

6:37-40)

“ไม่มีผู้ใดมาถึงเราได้ นอกจากพระบิดาผู้ทรงใช้เรามาจะทรงชักนำให้เขามา และเราจะให้ผู้นั้นเป็นขึ้นขึ้นมาจากการตายในวันสุดท้าย” (ยน 6:44)

“แกะของเราย่อมฟังเสียงของเราและเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา เราให้ชีวิตเข้าสู่นิพพานแก่แกะนั้น แกะนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้ พระบิดาของเราผู้ประทานแกะนั้นให้แก่เราเป็นใหญ่กว่าทุกสิ่ง และไม่มีผู้ใดอาจชิงแกะนั้นไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาของเราได้

” (

ยน

10:27-29

)

“เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่านเพื่อจะได้อยู่กับท่านตลอดไป คือพระธรรมแห่งความจริง ซึ่งโลกจับไว้ไม่ได้ เพราะแลไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน และจะประทับอยู่ในท่าน

” (

ยน

14:16-17)

ตามพระคำของพระเจ้าข้อนี้ เราจะเห็นว่า พระธรรมของพระเจ้าเสด็จเข้ามาอยู่กับผู้เชื่อในพระองค์ และจะอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ถ้าผู้เชื่อนั้นถูกทอดทิ้งให้ได้รับโทษ และถูกทิ้งลงในบึงไฟ พระธรรมของพระเจ้านั้นก็ได้รับโทษ และถูกทิ้งลงในบึงไฟด้วย ซึ่งเป็นไปไม่ได้

เมื่อเปาโลเขียนจดหมายไปยังชุมชนของพระเจ้าที่เมืองเอเฟซัส ท่านได้บอกคนเหล่านั้นว่า “ในพระองค์นั้น ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน

เมื่อท่านได้ฟังถ้อยคำแห่งความจริง คือ

บารมีของพระเจ้าเรื่องความหลุดพ้น

ของท่าน และได้วางใจในพระองค์ ได้รับ

การผนึกตราไว้ด้วยพระธรรม แห่งพระสัญญา เป็นมรดกของการรับมรดกของเราจนกว่าเราจะได้รับเป็นกรรมสิทธิ์

เป็นที่ถวายสรรเสริญแด่สง่าราศีของพระองค์

” (

อฟ

1:13-14)

ส่วนเปโตร เมื่อท่านเขียนจดหมายไปยังชุมชนของพระเจ้าที่กระจัดกระจายอยู่ ท่านได้บอกคนเหล่านั้นว่า “สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ผู้ได้ทรงพระมหากรุณาแก่เรา ทรงโปรดให้เราเกิดใหม่เข้าสู่ความหวังอันมีชีวิตอยู่โดยการเป็นขึ้นขึ้นมาจากการตายของพระเยซูคริสต์ และเพื่อให้

ได้รับมรดกซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่า ปราศจากมลทิน และไม่ร่วงโรย

ซึ่งได้เตรียมไว้ในสวรรค์เพื่อท่านทั้งหลาย ซึ่งเป็นผู้ที่ฤทธิเดชของพระเจ้าได้ทรงคุ้มครองไว้ด้วยความเชื่อให้ถึง

ความหลุดพ้น

” (1

ปต

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:04 น. -

1:3-5)

เมื่อเปาโลเขียนจดหมายไปยังชุมชนของพระเจ้าที่กรุงโรม ท่านได้บอกคนเหล่านั้นว่า “พระองค์ผู้มิได้ทรงหวงพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ แต่ได้ทรงโปรดประทานพระบุตรนั้นเพื่อประโยชน์แก่เรา ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ทรงโปรดประทานสิ่งสารพัดให้เราทั้งหลายด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ ใครจะฟ้องคนเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ พระเจ้าทรงโปรดให้พ้นโทษแล้ว ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก พระเยซูคริสต์นะหรือ ผู้ได้ตายแล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกได้ทรงถูกบันดาลให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงสถิต ณ เบื้องขวาของพระเจ้า และ

ทรงสวดอ้อนวอน

ขอเพื่อเราทั้งหลายด้วย แล้วใครจะให้เราทั้งหลายขาดจาก

พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

ของพระคริสต์ได้แล้ว

จะเป็นความทุกข์ หรือความยากลำบาก หรือการเคียดแค้น หรือการกัณดาอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโศภณภัย หรือการถูกคุมขังหรือ ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์จึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็นแกะสำหรับจะเอาไปฆ่า

แต่ว่าในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ได้ทรงมี

พรหมวิหารสี่

ต่อเราทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆ อันที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจาก

พรหมวิหารสี่

ของพระเจ้าได้ ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าเราได้

” (

รม

8:32-39)

“เพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิത്യที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทรงพระองค์นั้นให้ได้รับความหลุดพ้น เพราะว่าพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่เป็นนิത്യ เพื่อช่วยทูลของพระกรุณาให้คนเหล่านั้น

” (2

ทธ

1:12)

“ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์ผู้ทรงตั้งการดีไว้ในพวกท่านแล้ว จะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” (ฟป 1:6)

“ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิത്യที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทรงพระองค์นั้นให้ได้รับความหลุดพ้น เพราะว่าพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่เป็นนิത്യ เพื่อช่วยทูลของพระกรุณาให้คนเหล่านั้น

” (

ฮบ

7:25)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:04 น. -

เมื่อโยห์นเขียนหนังสือวิวรณ์ ท่านได้รับนิมิตจากพระเจ้าว่า “ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อขาวและเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์

” (

วิว

3:5)

“ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า เพื่อท่านทั้งหลายจะรู้ว่าท่านมีชีวิตเข้าสู่นิพพาน” (1 ยน 5:13)

ข้อพระคัมภีร์ที่พระเยซูยืนยันว่าพระองค์จะไม่ทอดทิ้งเรา

“พระเยซูตรัสกับเธอว่า ‘เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต ผู้ที่วางใจในเรานั้น ถึงแม้ว่าเขาตายแล้วก็ยังมีชีวิตอีก’” (ยน 11:25)

“ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตเข้าสู่นิพพาน ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็ไม่ได้เห็นชีวิตแต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา (ยน 3:36)

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและวางใจในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตเข้าสู่นิพพาน และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” (ยน 5:2

4)

“เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ที่จะให้ทุกคนที่เห็นพระบุตร และวางใจในพระบุตรได้มีชีวิตเข้าสู่นิพพาน และเราจะให้ผู้นั้นเป็นขึ้นมาจากตายในวันสุดท้าย” (ยน 6:40)

“เพราะว่าพระเจ้าทรงมีพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาต่อโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตเข้าสู่นิพพาน” (ยน 3:16)

ข้อพระคัมภีร์ที่ดูเหมือนว่าเชื่อพระเจ้าแล้ว อาจจะหล่นจากความหลุดพ้น

มีข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่ดูเหมือนว่า เชื่อพระเจ้าแล้ว อาจจะหล่นจากความหลุดพ้น ได้นั้น ซึ่งกล่าวไว้ใน ฮีบรู 6:4-8 ความว่า “เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับความสว่างมาครั้งหนึ่งแล้ว

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:04 น. -

และได้

รัฐ

ของประธานจากสวรรค์

ได้

มีส่วนในพระธรรม และได้ชิม

ความดีงามแห่งพระเจ้าของพระเจ้า และฤทธิ์เดชแห่งยุคที่จะถึงนั้น ถ้าเขาเหล่านั้นได้ชิมแล้วหลงไป ก็เหลือวิสัยที่จะนำเขามาสู่การกลับใจอีกได้ เพราะตัวเขาเองได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้าเสียแล้ว และทำให้พระองค์ทรงรับการดูหมิ่นเยาะเย้ย ด้วยว่าพื้นแผ่นดินแห่งใดที่ได้รับน้ำฝนอยู่เสมอ และเกิดมีพืชผักขึ้นให้ประโยชน์แก่คนทั้งหลาย ก็ได้รับพระพรจากพระเจ้า แต่ถ้าพื้นดินนั้นมีต้นหนามใหญ่และหนามย่อยเกิดขึ้น ก็ไร้ค่าจนเกือบจะถูกขังสาป แล้วในที่สุดจะถูกเผาไฟ

”

ความหมายของข้อนี้คือผู้เชื่อคนใดคนหนึ่งที่เป็นบังเจก หรืออาจจะเป็นคนที่ยังไม่ได้เชื่อในพระเจาก็ได้

ผู้ที่ถูกอ้างถึงใน หนังสือฮีบรู 6:4-6 นี้ยังไม่ได้เชื่อในพระเจ้า คนที่เป็นบังเจกเหล่านี้คุ้นเคยกับพระคัมภีร์ และกิจกรรมของศาสนา เหมือนกับพวกฟาริสี และคัมภีร์จารย์ (พระคัม

ภีร์ภาษาไทยแปลว่า

“

ธรรมจารย์

”)

ที่พระเยซูอ้างถึงและเรียกเขาว่าเป็นพวกมือถือสาปปากถือศีล และเป็นลูกของงูพิษ

บังเจกบุคคลเหล่านี้เป็นเหมือนครูสอนผิด และผู้นำศาสนาที่สอนผิด ที่ทำตัวเป็นเหมือนทูตแห่งแสงสว่าง เขารู้จักพระคัมภีร์เป็นอย่างดี สามารถคัดออกมาสอนและอ้างอิงได้เป็นข้อๆ แต่เขาไม่เชื่อในพระคัมภีร์นั้น

คนเหล่านี้จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนของพระเจ้า และสังคมของผู้เชื่อในพระเจ้า เขาได้รู้รสของความดีแห่งพระเจ้าของพระเจ้า แต่เขาไม่ได้กลืนกินพระเจ้าเข้าไป และยังไม่ได้เชื่อในพระเจ้า เขาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมแห่ง

พระธรรมของชุมชน

นของพระเจ้า

โดยไปประชุมร่วมกัน ร้องเพลงร่วมกัน และคบหาสมาคมกับผู้เชื่อในพระเจ้าคนอื่น ดูเหมือนว่าเขาเชื่อในพระเจ้า และมีความรู้ในพระคัมภีร์จริงๆ มีหน้าที่ มีกิจกรรมใน

ชุมชนของพระเจ้า

แต่แท้จริงเขาไม่ได้เชื่อพระเจ้า เขายังไม่ได้กลับใจเกิดใหม่จากเบื้องบน

ดังนั้นเขาจึงไม่ได้หล่นหายไปจากความหลุดพ้น เพราะเขายังไม่ได้รับความหลุดพ้นตั้งแต่แรกนั้นเลย ในข้อที่ 7 และ 8 ของหนังสือฮีบรูนี้ บอกให้เราเห็นถึงการเก็บเกี่ยวพืชผล 2 อย่างคือ สิ่งหนึ่งเป็นสิ่งดีและสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งไม่ดี แต่ทั้งสองอย่างนั้นก็ได้รับผลเท่าเทียมกัน

มีคำถามว่า ทำไมผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าที่เข้ามา มีบทบาทในชุมชนของพระเจ้าจึงไม่สามารถเกิดใหม่จาเบื้องบนและได้รับกบฏภัยบาปได้

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:04 น. -

คำตอบก็คือเขาไม่เชื่อในพระเจ้า ถ้าเราบอกเขาว่าพระคำของพระเจ้าเป็นความจริง เขาก็จะบอกว่าเขาเห็นด้วย แต่เขาไม่เชื่อ และถ้าเราบอกเขามีหนทางเดียวที่จะเข้าสู่สวรรค์ได้ คือการเกิดใหม่ เขาก็จะบอกว่าเขารู้ดี ความรอบรู้ กิจกรรม ประสพการณ์ และการคุ้นเคยสนิทสนมของเขา ไม่สามารถทำให้เขาได้รับความหลุดพ้นได้ เพราะเขายังไม่ได้กลับใจใหม่ ยังไม่ได้เกิดใหม่จากเบื้องบน เขาจึงไม่สามารถรับความหลุดพ้นของพระเจ้าได้เลย

ปัจเจกบุคคลเหล่านี้เขาเปรียบเหมือนดิน 2 ชนิดที่พระเยซูกล่าวไว้ใน มัทธิว บทที่ 13 ซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้ “และเมล็ดพืชซึ่งหว่านตกในที่ดินซึ่งมีพื้นหินนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ยินพระคำ แล้ว

รับทันทีด้วยความปรีดี

แต่ไม่ฝังลึกในหัวใจจึงทนอยู่ชั่วคราว

และเมื่อเกิดการยากลำบาก หรือการข่มเหงต่างๆ เพราะพระคำนั้น เขาก็เลิกเสียในที่ที่ทันใด และ

พืชซึ่งหว่านกลางหนามนั้น

ได้แก่บุคคลที่ได้ฟังพระคำแล้วความกังวลตามธรรมดาโลก และความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติรัดพระคำนั้นเสียจึงไม่เกิดผล

”

(

มธ

13:20-22)

คนเหล่านี้บางคนจะแสดงการอัศจรรย์หลายอย่างในนามของพระเยซู แต่พระเยซูตรัสว่า “เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์กล่าวพระคำ ในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการอัศจรรย์เป็นอันมาก ในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ เมื่อนั้นเราจะไต่ถามแก่เขาว่า

“

เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย

เจ้าผู้กระทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา

” (

มธ

7:22-23)

ยูดาส อิสคาริโอท เป็นศิษย์ของพระเยซูคริสต์เจ้า ยูดาสไม่ได้แตกต่างไปจากสาวกคนอื่นเลย ตลอดระยะเวลา 3 ปีที่อยู่กับพระองค์ เขาก็ทำเหมือนกับสาวกคนอื่น ๆ ไม่มีใครรู้ว่ายูดาสจะทรยศหักหลังพระเยซู แต่พระเยซูรู้ว่ายูดาสพระเยซูไม่ได้เชื่อในพระองค์จริงๆ ยูดาสไม่ได้หลนหายไปจากความหลุดพ้น เพราะเขายังไม่ได้รับความหลุดพ้นตั้งแต่แรก ดูเหมือนว่าเขาเป็นสาวกของพระองค์ และเชื่อในพระองค์จริงๆ แต่ไม่ใช่ เขาไม่ได้เชื่อในพระองค์ และไม่ได้เป็นสาวกของพระองค์จริงๆ ครั้งหนึ่งพระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเลือกพวกท่านสิบสองคนมิใช่หรือ และคนหนึ่งในพวกท่านเป็นคนร้าย” (ยน 6:70)

ฉะนั้น มีพระคัมภีร์บางข้อ ที่ทำให้เกิดคำถามว่า ผู้เชื่อในพระเจ้าแล้วอาจจะหลนหายไปจากความหลุดพ้นของพระเจ้า ก็คือ หนังสือฮีบรู 6:4-8 แต่ก็มีข้ออื่นๆ ที่เรากล่าวมาข้างต้นว่า ผู้เชื่อในพระเจ้านั้นไม่มีทางที่จะหลนหายไปจากความหลุดพ้นของพระเจ้าได้เลย

ข้อที่มีคำถามเพียงเล็กน้อยไม่สามารถที่จะทำให้ข้อสนับสนุนอีกมากมายอ่อนความหมายลง เพราะว่าผู้เชื่อในพระเจ้าจะได้รับความหลุดพ้นนิรันดร์

ในพระเยซูผู้เป็นความหลุดพ้นของเราทุกคน

20.ความมั่นคงของความปลอดภัย (Eternal Security)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:04 น. -

เขียนโดย Banpote Wetchgama (ศูนย์พันธกิจอุดรธานี)